

Otázky a odpovědi; Smrt v dětském věku · Narození mrtvého dítěte · Karmické vyrovnání

Podívejme se ještě na některé konkrétní otázky týkající se karmy, které bývají často pokládány.

Jaké je karmické pozadí skutečnosti, že mnozí lidé umírají velmi mladí, například již jako děti?

Případy známé v tajné vědě nás poučují o tomto: Bylo například možné zkoumat minulý život dítěte, které brzy zemřelo, a ukázalo se, že ve svém dřívějším životě mělo velmi dobré vlohy a tyto vlohy také dobře používalo. Stalo se velmi zdatným členem lidské společnosti, ale bylo poněkud slabozraké. Kvůli jeho slabému zraku a nedostatečné schopnosti přesného vidění získaly všechny jeho zkušenosti zvláštní zabarvení. Vždycky chyběla drobnost, o kterou to mohlo být lepší; ten člověk vždycky kvůli slabému zraku o něco zaostával. Byl by mohl vykonat něco velice mimořádného, kdyby býval měl dobrý zrakový orgán. Pak zemřel a velmi krátce na to se znovu inkaroval se zdravýma očima, žil však jen několik týdnů. Jeho bytostné články ale díky tomu poznaly, jak získat zdravé oči; ten člověk dostal kousek života, aby získal to, co mu ještě chybělo - jakási oprava minulého života. Bolest rodičů se samozřejmě karmicky vyrovná, museli se však stát nástrojem této opravy.

Jaká je karmická souvislost u dětí, které se narodí mrtvé?

O tom se dá těžko mluvit. V jednotlivých případech, které byly okultně probádány, se sice astrální tělo spojilo s tělem fyzickým, potom se ale zase stáhlo zpět, takže fyzické tělo přišlo na svět mrtvé. Proč se ale astrální tělo stáhne zpět? Ta souvislost vypadá takto: Jisté články vyšší lidské přirozenosti

mají spojitost s jistými fyzickými orgány. Žádná věc, která nemá buňky, například nemůže mít éterné tělo. Kámen nemá éterné tělo, protože nemá cévy ani buňky jako rostlina. Podobně je astrální tělo vázáno na nervovou soustavu. Rostlina nemá astrální tělo prostě proto, že nemá nervovou soustavu. Jakmile by rostlinu prostoupilo astrální tělo, musela by být opatřena nervovou soustavou, podobně jako by kámen byl opatřen buňkami, kdyby ho prostoupilo tělo éterné.

Jestliže se pak má postupně prosadit Já, musí být ve fyzickém těle přítomná teplá červená krev. Všechna zvířata s červenou krví byla z člověka vyloučena v době, v níž se pro něho připravoval stav s vlastním Já. Z toho vidíme, že fyzické orgány musí být v pořádku, mají-li se v nich usídlit vyšší těla. Je ovšem důležité, abychom vzali v úvahu, že fyzické tělo je ve své formě utvářeno čistě na základě fyzické dědičnosti. Složení „šťáv“ ovšem může být nesprávné, i když rodiče se k sobě jinak duchovně i duševně dobře hodí. V takovém případě nevznikne řádné fyzické tělo; lidský zárodek dostane fyzické tělo, v němž si vyšší těla nemohou zřídit své sídlo. Éterné tělo se například spojí s fyzickým tělem a pak se má fyzického těla zmocnit tělo astrální. Nenajde však způsobilý nástroj, k dispozici nemá řádný organismus, a musí se zase stáhnout zpět. Zůstane tu fyzické tělo, které se pak narodí mrtvé. Narození mrtvého dítěte je tedy zapříčiněno fyzicky špatnou směsí šťáv, která neposkytne způsobilý nástroj pro duchovně-duševní lidský zárodek. Fyzické tělo prospívá jen tehdy, mohou-li v něm přebývat vyšší bytostné články. - Vidíte, že při studiu karmických souvislostí je nutné jít do podrobností.

Jak vzniká karmické vyrovnání?

Jestliže jeden člověk druhému něco způsobí, musí to být mezi nimi zase karmicky vyrovnáno. K tomu však musí být dotyčné osoby vtělené současně. Jak k tomu dojde? Co navzájem spojí tyto lidi, jaké síly to způsobí? Technika karmy je následující:

Zlo, které jsem učinil nějakému člověku, se stalo a on jím trpěl. Pak zemřu a vstoupím do kámaloky. Nejprve, bezprostředně po smrti, to musím vidět ve vzpomínkovém tablu; to ještě bolest nezpůsobuje. Potom odžívám zpětně svůj život. Když se během kámaloky opět dostanu k tomu místu, musím bolest, kterou ten druhý přetrpěl, prožít sám. Přistoupí k tomu tedy pocitový obsah; ten se jako pečeť otiskne do astrálního těla. Něco z této bolesti si jako výtěžek odnáším s sebou do devachanu. Jako výsledek toho, co jsem v tomto druhém člověku prožil, ve mně zůstane určitá síla. Musím vstoupit do bolesti nebo i radosti druhého člověka, které byl nucen prožít; to vtahuje do astrálního těla jisté síly, takže si do devachanu odnáším velké množství sil.

Když se pak v novém vtělení vrátím, táhnou mě tyto síly opět k dotyčnému člověku, aby došlo k vyrovnání karmy. Všichni lidé, kteří spolu kdysi něco prožili, jsou tak navzájem spojováni; během kámaloky se tyto síly staly jejich součástí.

Ve fyzicky vtěleném člověku se samozřejmě mohou nacházet prožitky z kámaloky s vícero lidmi, aby došlo k vyrovnání jejich karmy. Objasněme si to na příkladu. Jeden případ známý v tajné vědě říká toto: Pět soudců odsoudilo jednoho člověka k smrti. Co se tu stalo? Tento člověk v minulém životě právě těchto pět zabil a karmické síly těchto šest lidí navzájem spojily ke karmickému vyrovnání. Nevzniká tím však jakýsi nikdy nekončící karmický řetězec, nýbrž jiné karmické vztahy další průběh proměňují.

Vidíte, jak tajuplně pracují duchovní síly, aby mohl vzniknout složitý útvar člověka. Některá důležitá, obsáhlá hlediska ještě pochopíme, až se v dalších dnech budeme zabývat celým vývojem Země a člověka.

R. Steiner, přednáška pro členy Theosofické společnosti z 29. srpna 1906 ve Stuttgartu, in: Vor dem Tore der Theosophie, GA 95, str. 80nn; poznámky posluchačů. Česky vyšlo pod titulem Před branou

*duchovní vědy, Michael, Svatý Kopeček 2006, str. 57nn., překladatel
neuveden. Při pořízení nového překladu bylo k tomuto překladu
přihlédnuto.*

Rudolf Steiner

GA 95